

[Honoré]

deler ikke fremskridtspartiets opfattelse af den, ifølge hvilken dette i første række er en privatøkonomisk og en privatetisk forpligtelse. Vi mener som sagt, at det er staterne, der som stater må være forpligtet til, hvis de er stærke, at hjælpe svagere og dårligere stillede stater.

Men kristeligt folkeparti mener heller ikke, som socialdemokratiet tilsyneladende gør, at man skal ride på to heste. Dels skal vi øge vores udviklingsbistand, dels skal vi samtidig fortsætte med at øge vores privatforbrug, og for at kunne løse dette dilemma skal vi bare optage lån i udlandet.

Derfor kan jeg heller ikke dele det synspunkt, som hr. Kelm-Hansen, formand for styrelsen for internationalt udviklingssamarbejde, i dag har givet udtryk for i Jyllands-Posten. Ved siden af mange gode og positive synspunkter forekommer også det synspunkt, at betalingsbalancen og gælden til omverdenen ikke er noget større problem, og at vi kan fastlægge størrelsen af Danmarks udviklingsbistand ret uafhængigt af størrelsen af vores gæld til udlandet. Det tror jeg ikke man kan, og jeg tror, at hvis vi fortsætter med at ville både forøge vores eget forbrug og øge vores udviklingsbistand, sådan som socialdemokratiet undertiden synes at mene, vil vi forholdsvis hurtigt nå til det punkt, hvor vi ikke længere kan øge vores udviklingsbistand, fordi vore kreditorer simpelt hen siger stop.

Kristeligt folkeparti deler heller ikke den opfattelse, som visse andre partier, f. eks. det konservative folkeparti, giver udtryk for, at vi ganske vist skal have en betydelig udviklingsbistand, men vi skal ikke lægge så stor vægt på at nå de 0,7 pct., som vi i FN har forpligtet os til, hvorfor det konservative folkeparti stiller forslag om nedskæring af vores udviklingsbistand eller undlader at stemme derom i finansudvalget. Vi mener virkelig, at der her foreligger en national opgave, som må have førsteprioritet, og som er noget af en prøvesten på den etiske, medmenneskelige holdning, der bør præge enhver stat.

Et af de spørgsmål, der dukker op i forbindelse med det betydelige underskud på Danmarks handelsbalance, er jo, om ikke Danmark, som er storbidragyder til en række af de internationale organisationer, når det gælder den flersidede udviklingsbistand, bør slå i bordet og sige: det er urimeligt, at et

udviklingsprogram f. eks. ikke i højere grad gør brug af danske produkter og dansk arbejdskraft. Det nytter ikke, at vi i alt for høj grad er de pæne drenge, der lader ordrer komme til store lande, hvor de skaber arbejdspladser, hvis vi fra dansk side er i stand til at lave det lige så godt som dem. Jeg mener, vi bør optræde lidt mere forretningsmæssigt og mere kontant over for disse store organisationer og ikke bare lade os spise af med gode ord og forsikringer.

Fremskridtspartiet har fremsat en dagsorden om visse former for udviklingsbistand, som man ikke kan være med til, så længe cubanske tropper øver militær virksomhed i det pågældende land. Vi kan godt se det anliggende, der ligger bag ved fremskridtspartiets dagsorden, men vi finder alligevel, at dens formulering er uheldig, og at den i for høj grad opstiller politiske kriterier for udviklingsbistand. Foranlediget af denne dagsorden vil vi derfor selv foreslå en anden dagsorden, der prøver ud fra et alsidighedskriterium og på en positiv måde at tackle lidt af det samme problem. Kristeligt folkeparti fremsætter følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at Danmark skal undersøge mulighederne for inden for de samlede bevillinger at yde alsidig humanitær bistand, herunder til de bevægelser og befolkninger i Afrika, der er genstand for de cubanske troppers angreb.

Tinget fortsætter derefter behandlingen af forespørgslen.«

Jeg skal lige ganske kort motivere denne dagsorden.

Dagsordenen opstiller ikke politiske kriterier for ydelse af humanitær bistand og siger f. eks. ikke, at vi ikke vil yde humanitær bistand til marxistiske bevægelser eller styrer. Den opstiller heller ikke det modsatte kriterium: vi vil ikke yde støtte til bevægelser, der bliver genstand for marxistisk undertrykkelse. Men denne dagsorden tager sit udgangspunkt, som dansk udviklingsbistand bør gøre det, i de menneskelige behov, i den menneskelige nød, og det er på baggrund af denne filosofi, der er helt i samklang med den udviklingsbistand og de bistandsprincipper, vi arbejder efter, at kristeligt folkeparti har til-